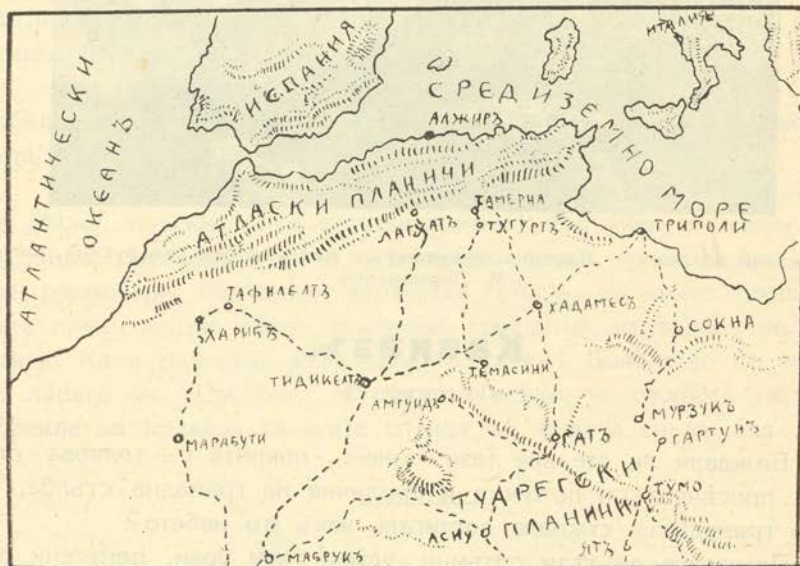

че, чаркезкinitѣ, съ своята тънка снага, съ своитѣ широки очи и съ своя правиленъ ходъ, — тежъкъ, като люлѣнето на борика!

Това е Кавказъ, — страната на приказкитѣ и чуднитѣ легенди, възпѣта съ най-нѣжни думи отъ великитѣ руски поети Пушкинъ и Лермонтовъ! . . .

Трайко Симеоновъ.

Артезиански кладенци въ „страната на жаждата“.

Отъ Е. Торнеусъ.

Сахара не е осждена да бжде вѣчно безплодна. Макаръ, че надъ тази широка пустиня почти никога не се изливатъ благодатни дъждове, все пакъ голѣма часть отъ нея е годна за обработване.

Изворитѣ въ оазиситѣ доказватъ, че Сахара не е лишена отъ подпочвена вода, и че тази вода може да направи плодородни голѣми части отъ пустинята.

Въ срѣдата на миналото столѣтие французитѣ завладѣха Алжиръ и се заеха да обработятъ земята по-добре, отколкото това ставаше до тогава. Тукъ тѣ узнаха, че арабитѣ иматъ понятие за съществуването на подпочвена вода и че умѣятъ да я извличатъ на повърхността.